

En Prøvetour skulde derpaa foretages, for at undersøge Maskinen og for at udfinde Skibets Hastighed under Damp, forinden den danske Regjering overtog det, og Fregatten blev derfor ved Hjælp af 4 Bugseerdampbaade, foruden ved sin egen Maskines Kraft, den 18de August bragt ned ad Eidsfoden til Greenock Rhed, hvor Floden først antager en saadan Brede, at et Skib af „Danmarks“ Størrelse kan gaae med sin fulde Hastighed. Den engelske Regjering vilde dengang imidlertid endnu ikke tillade os at hente Skibet hjem, og truede endog med at beslaglægge det inden Prøvetouren, formodentlig af Frygt for, at man skulde benytte denne til at løbe bort, ligesom den berømte „Alabama“ havde gjort paa sin Prøvetour fra Liverpool. Aviserne fortalte dagligt, at Skibet var solgt til de Confoedererede, man fandt det mistænkeligt, at det intet Navn havde, og da det blev kaldet „Nr. 61“, ansaaes dette for endnu værre, fordi man erindrede, at „Alabama“ havde forladt engelsk Grund som „Nr. 290“. Der forløb derfor nogle Dage, inden Prøvetouren kunde komme istand, men endelig den 26de August blev Dampen sat op, et udvalg bestaaende af Løber, Officerer, Ingeniører og Skibsbyggere kom ombord, Ankeret blev lettet, og for fuld Musik gik „Nr. 61“ for første Gang alene. Paa denne Tour opnaaedes en Hastighed af 11 $\frac{1}{10}$  Knob.

Fregatten blev derpaa fortoiet i Port Glasgow, en lille Løseplads paa Eidsfoden tæt ved Greenock, og her forblev den danske Marines kraftigste og største Skib, indtil Underhandlingerne i Wien tydede paa, at Freden snart vilde komme istand, først da tillod England at føre den bort, og kun efter at en bestemt Erklæring var bleven afgivet om, at den ikke var udrustet til Krigsbrug.

Fregatten „Niels Juel“ blev derpaa affendt fra Kjøbenhavn med en Besætning og Proviant til „Nr. 61“ og



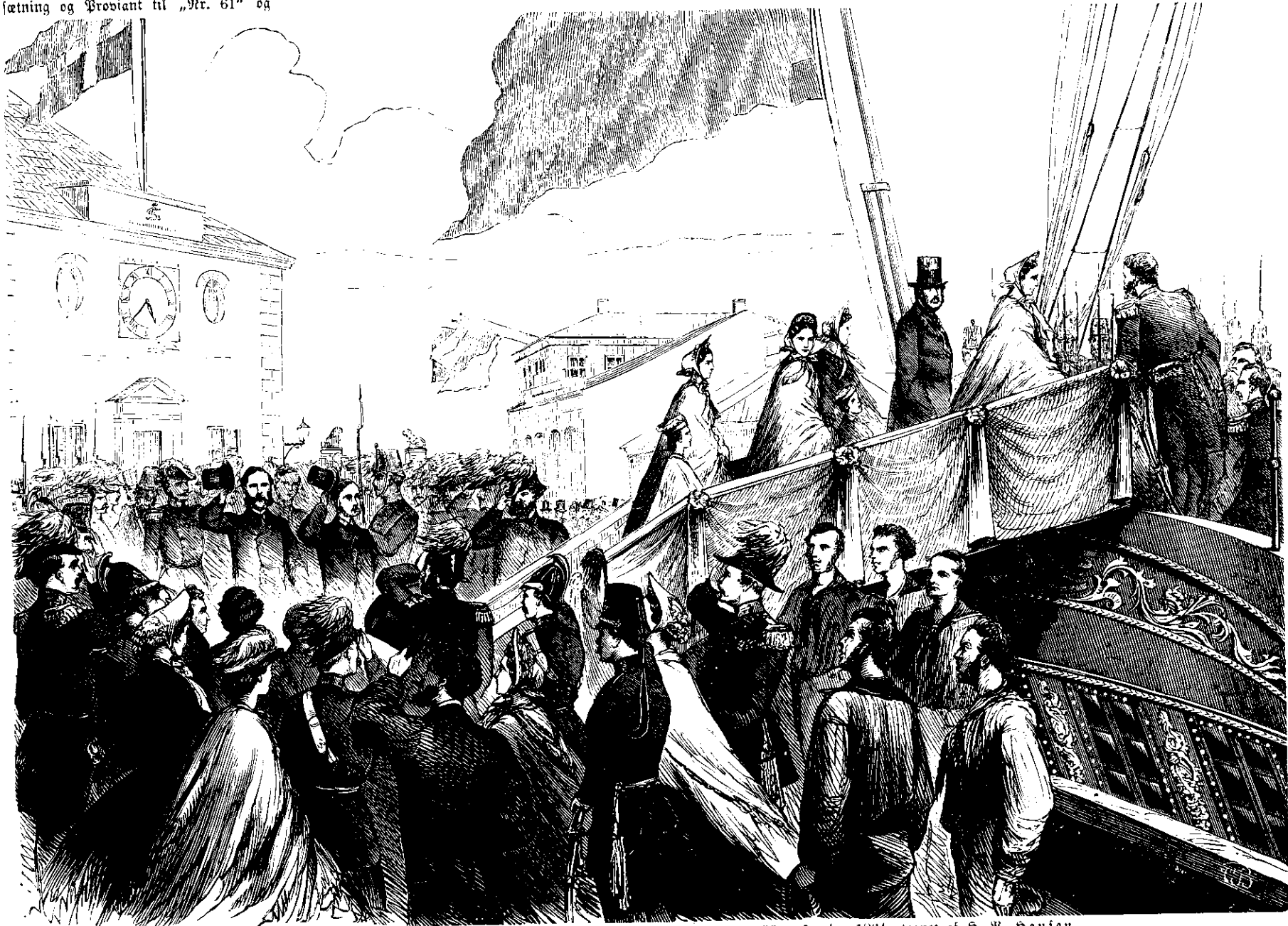
Kong Christian IX's Gæddergave til sin Datter, tegnet af Magnus Petersen.

ankom til Greenock den 17de September, efter at være bleven opholdt i Nordfjorden af vestlige Storme.

„Nr. 61“ havde imidlertid under sit lange Ophold paa Eidsfoden gjort et altfor intimt Bekendtskab med dennes muddrede Vand, og da dens Bund derved var bleven uren, og Dokken paa Orlogsværftet i Kjøbenhavn endnu ikke kan indtage et Skib af en saadan Længde, skulde den først gaae til Horten i Norge, hvis Dok afgiver rigelig Plads for den.

Under „Niels Juels“ Escorte ledte den derfor fra Greenock Rhed den 23de September, og efter en vanskelig men interessant Seilads gennem de snevre Sunde paa Skotlands Nordvestkyst og en heldig Fart over Nordfjorden, ankom begge Skibe til Horten den 28de s. M.

Med den samme Gjestfrihed og Førelommenhed, hvormed Normændene altid møde Danske, og navnlig norske Søofficerer deres danske Standsfæller, blev Skibene ogsaa denne Gang modtagne. Norske Haandværkere og danske Matroser arbejdede i Forening paa Reengjøringen og Malningen af Skibets Bund, og samtidigt afførte Tinerer og Baller for Officererne iland og ombord i Skibene hverandre, medens Underofficerer og Mandstabs og saa vare indbudne hos deres norske Kammerater. Det var derfor med Velsagelse, at man imødesaae Dagen for Afreisen; men den 11te October om Morgenen Kl. 8 blev „Nr. 61's“ Bund meldt at være i Orden, Vandet indlobes i Dokken, og Kl. 3 dampede den i Forening med „Niels Juel“ ud af Hortens Havn, og ankom til Kjøbenhavns Rhed allerede næste Dag Kl. 5 om Eftermiddagen, hvor den endelig modtog sit nye Navn „Pantserfregatten Danmark“. Her blev den efter en kort Prøvetour oplagt i Flaadens Leie, hvor endel af „Illustreret Tidendes“ Læsere allerede vilde have haft Leilighed til at gøre sig bekendt med den. Et Besøg ombord i Skibet vil lønne sig for Enhver.



Ved P. K. S. Prindsen og Prindsessen af Wales' Afreise fra Kjøbenhavn den 22de October 1864, tegnet af S. P. Hansen.